En l'acte d'ingrés del Dr. José Milicua com a membre d'honor i dels membres corresponents Sr. Joaquim Calderer, Sr. Josep Canals, Dr. Ramon Fuguet, Dr. Carlos Reyero i Dra. Judith Rohrer

Judith Rohrer

Acadèmica corresponent

En nom del membre d'honor i dels corresponents recent nomenats, agraeixo la deferència que aquesta magna institució ha tingut amb nosaltres. Parlo en nom, en primer lloc, del Dr. José Milicua i Illarramendi, que ha estat professor de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, del Sr. Joaquim Calderer i Serra, museògraf de Solsona, del Sr. Josep Canals i Gual, conegut galerista de Sant Cugat del Vallès, del Dr. Joan Fuguet i Sans, historiador de l'arquitectura de Barberà de la Conca, del Dr. Carlos Reyero Hermosilla, original de Santander i catedràtic de Història de l'Art de la Universitat Pompeu Fabra i, de mi mateixa, professora d'història de l'art i l'arquitectura, d'Emory University, a Atlanta. Qualsevol de nosaltres era digne de respondre en aquest acte però, el president sortint, Jordi Bonet i Armengol, m'ho ha demanat personalment, potser, pel gust de sentir el meu accent americà parlant la vostra llengua.

Vaig sentir parlar, per primera vegada, sobre aquesta acadèmia, mentre era estudiant de grau a Califòrnia i escrivia una tesina sobre Marià Fortuny. Després, vaig continuar els estudis de doctorat a la Columbia University de Nova York, sota la direcció del professor George R. Collins, també membre corresponent d'aquesta entitat. Mentre estudiava els arquitectes i industrials de l'època del modernisme –Puig i Cadafalch, Domènech i Montaner, Bonaventura Bassegoda, Font i Gumà, els germans Llimona i, per descomptat, l'arquitecte Antoni Gaudí–, l'Acadèmia i l'Escola de Llotja sempre hi eren presents. Treballant ara en la història sociopolítica, religiosa i artística del temple de la Sagrada Família, escrivint una *building biography*, com en diem nosaltres, he vist com aquest edifici defineix el marc d'una síntesi ideològica i intel·lectual de la cultura catalana al llarg del temps. De la mateixa manera, penso que aquesta Acadèmia, en el seu passat i present, delimita el context del pensament artístic català.

De manera personal, però també fent-me ressò del parer d'aquesta sala, vull agrair a l'amic Jordi Bonet, la seva tasca com a president de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi al llarg d'aquests darrers anys; i al mateix temps, desitgem el millor al nou president, Joan Anton Solans i Huguet. Moltes gràcies en nom de tots nosaltres.

15 de juny de 2011